

Передплата

«РУСЛАНА» вивозить:
в Австрії:

на пів рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а: місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

пів рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подвижок число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що для крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редкція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровского (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає сядише напередне застереженя.— Реклямація! неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

До рускої шкільної МОЛОДІЖИ.

(+) З усіх усюдів нашого краю горне ся руска молодіж після літнього відпочинку в шкільні мури, щоби за кілька днів розпочати науку. Горне ся она з тою вірою, що дорогою науки дійде до бажаної житєвої мети, що дібе ся в школі знаня, а тим знанєм здобуде собі серед суспільности становище, яке дасть їй спромогу не лише для себе забезпечити добру долю, але також трудити ся для поправи долі того народу, зпоміж котрого она вийшла.

Але і сей нарід руский глядить на ту молодіж, висилає її до школи, помагав їй своєю кєрвавицею в тій надії, що з неї будуть колись люди, що будуть втіхою родичів, порадою і славою народу. Не всі, особливож молоденькі школярки, що тільки що переступають шкільні пороги, зуміють зрозуміти, як слід, ті надії, які нарід на шкільну молодіж покладає, як на свою красну будучину, але можуть і повинні се зрозуміти старші ученики і они повинні для молодшої малосьвідомої ще брати стати добрим прикладом і взірцем і до тих то передовсім звертаємо сих кілька слів.

Яка молодіж, такий буде нарід, така єго будучина, не дивниця отже, що старше покоління і з надією і з тривогою

глядить на нашу шкільну молодіж. Отсеж повинна она все мати на тямці, а тоді певно не пустить ся она на манівці, які відведуть її від бажаної мети, тоді певно буде она що раз глибше розуміти свою задачу. В нинішних часах, коли молодіж стілько має нагоди збити ся з простої дороги на манівці, потреба передовсім кріпкої і несхитної віри, котра буде тою певною і безпечною кермою, що її серед бурливих филь заведе корабель до безпечної пристани. Правда, що нинішні новітні мудрагелі глумлять ся з всякої віри і бачать поступ в невірстві, соромлять ся признавати до християнської науки, забуваючи се, що як раз найбільші учені світа були людьми глибоко релігійними. Але по що далеко глядіти. Прочитай собі, руска молодіже, Псалми Русланові, як влучно, як переконуючо, як вірно висловив се нам незабутній Маркіян. Колиж серце і ум молодіж перейме ся сею кріпкою і глибокою вірою, тоді і всяке єго змаганє, всяка єго праця буде оперта на певній і безпечній підвалині, тоді він і серед трудностей, серед недостачі, серед злиднів не попаде в розпуку і зневіру, а дійде певно до своєї бажаної мети.

Коліж не булоб у него віри в християнську основу світового ладу, чиж може він тоді увірити в яку небудь будучину свого народу, чи може він сей нарід полюбити і для него трудити ся?

Наші найбільші письменники в Кирило-Методіївскім братстві виробили в собі се переконанє, що віра Христова може бути їм світлом і теплом до великого народолюбного подвигу, они стояли твердо на тій думці, що до народного діла треба нових людей і сили великої, а тою силою повинна бути чистота серця, праведна осьвіта, і християнська саможертва. Коли отже наша руска молодіж перейме ся сими високими ідеалами, тоді она певно не схибне ся, не зібє ся з правої дороги на манівці, а з жаром і одушевленєм буде черпати в школі і поза школою науку, щоби тим способом здобути собі сі засоби знаня, які неминучо потрібні до культурного подвигнення руского народу.

На молодіж нашу глядить весь нарід, як на свою надію, на свою красну будучину. Нехайже она, вступаючи знов в шкільні пороги, все має те на тямці, нехай доложить всіх сил і змагань до того, щоби оправдати ті надії народу, котрому чисельністю годилоб ся заняти одно з визначнійших місць посеред інших культурних народів. А до сего може причинити ся наше молоде покоління, здобувши собі певну наукову осьвіту. З тими надіями бажаємо отже націй молодіжи з новим роком шкільним із щирого руского серця найкрасших успіхів.

Взірцевий катехит.

Частина із «Споминів з життя».

«Иди, и ты твори такожде».

Еванг. сьв. Луки гл. X. р. 37.

Було се в шкільнім році 1863. Я був тоді учеником VI. класи в Тернопільській гімназії, коли настав новий катехит, давно вже покійний о. Василь Лопатинський. Струнка, висока як тополя єго постать стоїть ще й нині, як жива перед моїми очима. Вже перша єго поява, коли до класи впровадив єго також уже покійний директор о. Василь Глиницький, щоби представити ученикам, була нам мила, бо з єго погідного лица ясніла любов доброго пастиря, ми втішили ся, що будемо мати такого катехита, бо вже на перший погляд нашими молодечими серцями відчули ми, що се буде справдєсний наш духовник і батько. А тоді наука релігії не була легким

предметом, позаяк тоді були приписані обємисті учебники, переложені живцем з німецького о. Лукою Цибигом (що був відтак нашим катехитом в VII і VIII кл. а пізнійше став православним протоєреєм у Варшаві). На VI класу була приписана друга часть догматики, предмету самого про себе трудного, а до того книжка була написана неможливо тяжкою змосковщеною на основі словаря Шмідта церковщиною, набитою германізмами.

Однак хоч кожного ученика, що поглянув на сей учебник, переймало морозом, то дух вступив в нас, коли до класи війшов новий катехит. І ми не завели ся в нашім причуттю. О. Лопатинський, засївши на катедрі, почав милозвучним голосом виклад догматики живою народною мовою, в так приступній і легко понятній формі, що ми залюбки вислухали єго півгодинного викладу з напруженою увагою. Відтак почав катехит перепитувати учеників одно-

го по другім з виголошеного що й но викладу і ми тим способом навчили ся сето таки в школі та не потребували й заглядати до Цибиговского учебника, так що катехит випитаних зараз міг класифікувати.

Настала неділя, зібрали ся всі ученики висших клас на екзурту. Після прочитаня євангелія поплила пориваючою струєю вимови наука катехита і сими недільними та святоточними науками здобув він серця всіх учеників, що горнули ся до него в радості і смутку, в потребі і недолі, як діти до доброго рідного батька.

Який же жаль обгорнув наші молодечі серця, коли ми дізнали ся, що наш улюблений катехит відходить з кінцем року на сотрудника до церкви Успєния Пр. Б. у Львові, а на єго місце приходить сам автор, а властиво перекладчик тих страшних учебників, Лука Цибик. Одначе зерно сіяне о. Лопатинським, не упало на опоку, а війшло глибоко в

Про Холмщину.

(„Гром. Думка“ ч. 184 і 186).

(Дальше.)

Господарство у нас ніби то трьохпільне, бо земля є в трьох місцях, але вона вся засівається, угору (на пар) не zostавляють, на угорі росте конюшина (клевер), вика, картопля. В західних повітах уся земля в однім місці, кожний живе по середині свго поля, — там то »сподарство« йде любо-гарно.

Наші селяне добрі господарі: у всіх плодозмінне господарство; не вчившись, а з практики знають, що по чім сіяти; на 4, на 5 літ поперед знають, де, в якім місці має що бути посіяно (в Галичині ще краще йде господарство). Через те й урожаї добрі, голоду не боїмось, хиба град побє, — ну, чоловік тоді не винен: з Богом сваритися не стане. Щоб земля, кажуть, добре родила, треба їй дати досить корму — гною; землі не ошукавш, — треба добре коло неї пошпорятись, а через те треба тримати худоби чимало, бо без худоби — не мовлю про молоко — не буде гною, без того не буде хліба. Хоч землі мало, всеж сіяні трави — конюшина, вика, люцерна, — так потрібні, що без них господарювати не можливо, і ми їх сіємо багато.

Тільки біда в тім, що на весні нема де пасти, бо всі угори позасівані; стоїть нужденна худоба та реве, січки не їсть, нюхає повітря, дивиться на зелені поля та реве... Жінки збирають по пшениці, по житі хваста, сікають до січки... А в пана, в попа стільки простору... та вони не дають поля на випас за жадні гроші. Настануть жнива — худобі тоді рай!

Ог і на 6 моргах, як працювати за попадикво та поле гноїти, земля дасть стільки, що на ній яко-так 7, 8 душ живуть і за спадщину сплачують.

На одєжу, на податки та, як трапить ся, на почесне вже треба на стороні заробити. Заробітки є, тільки платять безсумлінно мало: хлоп зимою бере 20 коп., літом 30; дівки зимою 10, літом 20 коп., в жнива 40 коп. на своїх харчах. Мало.

серця наші. За час короткого побуту привязав він нас до себе, а коли я і в два роки опісля перейшов на львівський університет, бував я не лише на проповідях о. Лопатинського, які він виголошував що другу неділю в Успенській церкві, але деколи і гостем в єго домі і тоді то вели ся пераз сердешні розмови про сучасні справи і відносини. Раз якось передавав о. Лопатинський через мене для одного подільського св'ященика кілька книжок позичкою. Я з цікавості спитав, які се книжки і дізнав ся, що се були німецькі протестантські проповіді і при сій нагоді зійшла бесіда на проповіді і екзорти. »Я образував ся на протестантських проповідях«, додав зовсім щиро о. Лопатинський.

Отся замітка пояснила мені пізнійше, задля чого наш катехит умів пірвати молодіж своїми екзортами. Я мав нагоду чути славного в своїм часі проповідника кармелітського кс. Червіньського і деяких інших, але пригода завела мене в 1877 р. до Obersalzbrunn на прускім Шлезку. В неділю пішов я до Kur-

Що-ж зробити, коли нема кому навчити нашого робітника більше цінити свою працю, бо вчителі наші, пожалься Боже сього званія, бо більша частина — се чужинці, слуги урядові, а не народні: вони не тримають за народом; попи та ксьондзи тримають за панами, які кричать, що варто б ще зменшити й цю платню.

Був у білгорайським повіті дяк Врона, дуже добра й прихильна людина, так за се, що він відкривав людям очі, холмський владика віддав його поліції; польські ксьондзи з амвона кричать, щоб доносити поліції про кожного соціяліста, віддавати й видавати тих, що роздають проклямації. Так то робить духовенство, добрі вони приятелі люду!

Багато народу йде на заробітки до Варшави, до Лодзі, багато йде до Прусії. Вернувшись до дому, не ходять вже в самодільній конопній або льняній одєжі, встидаються грубої, та міцної сорочки, нагавиць — а купують перкальові; встидаються грубої парціонки, свитки-сукмани, а купують пал'то.

Ще більш пристроювання пішло у жіноти: жінки та дівки не надягнуть мильованки з свого полотна, — де ж там, встид! ходять тепер здебільшого в перкальових та барханних (бумазейних) яскравих снідницях, кафтанах; голови покривають вовняними та єдвабними хустками. Зісти нема що, та вдягнутися гарно треба: хоч голь в каменіці, а гоп-гоп на вулиці...

До 1875 р. ми були уніятами, себто поєднані з католиками. Церкви наші, відріжняючись будівлею, а в середині нічим не відрізнялись від костьола, хиба що бідніші були, та служба одправляла ся по славянському.

Попи наші були бідні, бо не тільки не брали жалування, а ще податок платили з церковної землі. Були вони бідні, але близькі до народу: народ терпів від панів, терпіли й вони, — і народ поважав їх, любив.

(Дальше буде).

haus-у, де правив протестантське богослужєнє (католицького костела не було в місці) молодий пастор, що був заразом учителем в місцевій школі. В часі богослужєня, котре мене тронуло гармонійним співом усіх зібраних, виголосив пастор проповідь на тему: »Kommet es ist schon Alles bereit«.

Проповідь не тривала довше, як 20 хвиль, але так поривала живостию образів і прикладів приложених до людських відносин, що она остане мені до смерти в живій тямці. Опісля мав я нагоду почути ще й інших протестантських проповідників і зрозумів тоді слова о. Лопатинського, висловлені о протестантських проповідях.

О. Лопатинського давно покрила сира могила, одначе згадка і вдячна память про него глибоко записана золотими, незатертими буквами в наших серцях. Се був справдешній пастир добрий!

Ол. Барвінський.

Політичні вісти.

Революція в Росії приймає чимраз загальнійший і безгляднійший характер. Нема майже дня, щоби якийсь високий достойник російського правительства своєю головою не наложив безумства терористичної політики. В Варшаві убито в понеділок тимчасового генерал-губернатора (на місце недужого по замаху Скаллона) ген. кінноти Вонлярського, коли їдучи сам двокинною дорожкою, скручував коло будинку IV гімназії з ул. Вейскої на пл. св. Олександра. З причини направи дороги треба було обїздити поволі купу каменя. Сю хвилю використало якихсь двоє людей, які підбігли до повозки і чотирма стрілами положили генерала трупом. З причини, що тоді на-дав зливний дощ, ніхто навіть не чув стрілів, ані не бачив тих людей. Візник пігнав гальопом, думаючи, що генерал ранений, просто до шпиталю, але там знято з повозки вже тільки трупа. — З Петербурга доносять, що багато російських губернаторів, генералів і інших достойників з причини надсланих їм листів з погрозами подало ся о димісію, щоби тим способом ратувати своє жите.

Крім Королівства польського, обнятого потайною революцією, не притихла она в Надбалтійським краю, хотий там еще досі требає стан облоги від памятного логиского повстаня. Local Anzeiger доносить, що вчєра в Ридзі прийшло до великих уличних розрухів. Взяло в них участь багато молодіжи, до якої прилучили ся суєспільні шумовини. Потягнули походом через улиці міста, з революційними піснями на устах і жадали від властителів реставрацій та склепів оружя і набоїв, або окупу в готівці. На улиці виконано замах на податкового поборця і відобрано єму 15.000 рублів; поліційн-та супроважаючого поборця, убито. Патруля ранила одного напастника, другого застрілила і при убитім найшла зрабовані гроші. — Хотячи дістати в свої руки мешканців одного підміського дому — доносить Петерб. Агенция — підозріних о фабрикацію бомб, поліция і військо окружили оноді сей дім і старала ся увязнити єго мешканців. Обляжені дали сальву і викинули бомбу, однак не зробили великої шкоди облягаючим, які тепер стали острілювати дім. Коли вкінци вдерли ся до середини, застали там мушину і жєнщину та кількоро прислуги в хемічній лябораторії, — всіх воруженних карабінами. В мешканю найдено в бухові препарати, плаші на бомби, революційну лектуру і документи. Інша часть революціоністів сховала ся до льокалю лотиского союзу студентів. Підчас атаку убито одного, а кількадесять арештовано. — В 17 бочках наповнених зверху кокосовим олієм, найдено пів мільона революційних відозв в ріжних мовах.

З Одесси доносять, що там вибухнули грізні робітничі розрухи, в яких взяло участь 15.000 робітників. Вивязала ся формальна битва між робітниками, а поліцією і війском. 84 робітників убито, а 258 ранено; по другій стороні є убитих 10 вояків, а кількадесять ранених.

З Тифлісу доносять, що відкрито там

дуже розгалужений військовий заговор, в яким мали участь багато офіцерів, а навіть два генерали є скомпромітовані. Заговорщики мали намір підняти повстання, поубивавши перед тим всіх висших урядників і військових командантів. Богато членів сего заговору, остережених в час, втікло перед арештуванням.

Просимо відновити передплату.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат. Флора і Лавра; римо-кат. — В суботу: руско-кат. Андрея; римо-кат. Егідія.

— **3 Дирекції ц. к. залізниць державних.** З днем 10. с. м. запроваджено в окрузі ц. к. Дирекції залізниць державних в Станиславові на шляху залізничним Ходорів-Стрий новий мішаний поїзд ч. 3375. Поїзд сей курсує з возами 2-гої і 3-гої класи і відїжджає з Ходорова о годині 5:14 пополудни, з Жидачова о годині 5:52 пополудни, з Гніздишова-Кохавини о годині 6:25 вечером, з Годович о годині 7. вечером, з Верчан о годині 7:13 вечером а приїжджає до Стрия о годині 7:25 вечером.

— **3 над границі** пишуть нам: Зближаєсь осінь і знова, як рік-річно, піде з димом чи мало людської праці. Як доносять часописи, лучають ся пожари майже що дня у всіх сторонах нашої «бідної Галичі». Причини ріжні: або свідомий підпал або забава дітей сірниками або неосторожність старших. Дня 17. с. м. о 2. год. з полудня вибух грізний пожар в Зайончках, в селі, положенім над самим Збручем, на російськім Поділю. Огонь розпочав ся зі стаїні одного селянина і в одній хвилі обняв 30 загород, котрі згоріли до тла wraz з сегорічними плодами. Ратунок, ізза сильного полуднево східного вітру, був неможливий. Шкоди величезні, в більшій часті необезпечені. В хвилі, коли в Зайончках зачало горіти, вислала зараз п. Кешковска, властителька Луки малої в Галичині, через Збруч свої три сикавки на ратунок, однак сейчас мусіла завернути, бо вітер перекинув оговь на Луку, котра рівнож в одну мить станула в полонінях. Згоріли будинки і цілий сегорічний добуток 39-ох господарів, з котрих лиш кількох було обезпечених. О ратунку не можна було і думати, бо з одної сторони сильний вітер, а з другої сторони спека, не давали до огню приступу. Шкоди, до тепер не обчислені, величезні. Тут дав ся сильно відчуті брак zorganizованої огневої сторожі. Коли поглянути, як підчас огню забирають ся до сикавки члени кожного пож. тов. «Сокол», а як знова люди не обізнані цілковито зі сикавкою, то бачить ся кольосальну ріжницю. Парубки, не обізнані з інструкцією «Сокола», підчас огню тратять голови, повстає така метушня, що заким приберуть ся до сикавки, може піти з димом ціле село. Проте може теперішній пожар в Луці малій буде товчком до заложення там пожарного тов. «Сокол» на статутах львівського «Сокола». Потреба лише, щоби хто з місцевої інтелігенції заохотив селян до того. Могиб се найскорше зробити місцеві гімназисти — а є їх в Луці щось кілька і то в висшій гімназії. Рівнож може погорівні господарі, коли прийдуть до себе, коли повиставляють нові будинки, аж тоді пізнають грозу пожару та не будуть яволікати з обезпеченням з дня на день, а кождий обезпечить свої будинки в рускім тов. обезпечень «Дністер». А тим лекше можна се кождому зробити, що в сусіднім селі, Кокошицях, знаходить ся агенція «Дністра» в руках чесного господаря, п. Лукасевича.

В російськім селі, Курівцях, сусідуючим з галицькими Кокошинцями, є дідичом гр. Потодцький. Вся двірська служба у него і сельські робітники вже від двох тижнів страйкують, до-

магаючи ся підвищення платні і зменшення годин праці. А тимчасом просторі ланишениці, вижаті перед трома тижнями, стоять в півкопах. Звожувати за давню платню — нікому ані снить ся. А як говорять погранична, російська сторожа, кажуть робітники, що если би хто відважив ся правести хоч одну копу, пустять цілий двір і всі стирти збіжа, які дотепер зложено, з димом. Та най гине дар Божий, а дідич завзяв ся і грає далі на нервах робучого люду...

Сенько Сеньченко.

— **Вісті з Америки.** З Філадельфії пишуть, що в суботу дн. 21. липня збув ся в тамошній православній церкві при пятій улиці скандальний мітінг в справі передачі церкви православному єпископови. Вкінці председатель заявив, що не підпише такого ганьбачого циркуляру і вишов з церкви, а остали ся тільки батюшка зі своїми приклонниками, які кричали: проч з Австрияками, долей Галиціяни! Тепер наші люди жалують свого переходу на царослав'є. — З Чикаго др. В. Сіменович хвалить о. Ковалицького, що хотій сам з угорского боку, не робить ріжниці між людьми і є щирим Русином. Дн. 29. липня о. Ковалицький сам особисто зарядив складку на рускі фонди і після гарної, вельми патріотичної промови зібрав 33 долари 48 цент. — З Нью Брїтейн жалують ся на угорского священника Волкая, який сам накинув ся парафії і тепер своїм грубим поведенем творить соблазн в церкві. — З Бразилії (Парана, Ріо Кляро) доносять п. Василь Зварич про великий брак священників. Один о. Роздольский є на цілу околицю, а против бувшого там о. Мартинюка, Василянїна підносить кореспондент тяжкі (та ледви чи правдиві) заміти, як і взагалі против «чорного» духовенства. На Ріо Кляро є своя церков і хороший дім для священника, школа і учитель та читальня «Просвіти», то колиб який світський священник з Галичини відважив ся поїхати там, его привитали би з радої душі і дали гарне удержанє. — В ночи з неділі на понеділок незвісні злодії обікрали православну церков в Мейфілд, Па. Шкода вносить оксло 1000 доларів. — Дня 3-го серпня с. р. замордували Жиди одного Русина, Романкова, в готелю Менор в Вінніпегу. Небіщик походив з Буковини і полишив в старім краю жінку і трое дітей. — На правиборах в Колд Спрінгс, Тек. прийшло до завзятої і кровавої борби поміж приклонниками кількох противних собі партій. Один правиборець розлютив ся до тої степени, що добув револьвера і холодно-кровно застрілив демократичного кандидата на асесора податкового Е. Б. Адамса і його брата Сема. Один визначний політик зістав тяжко ранений. Поліція арештувала много людей. — В наслідок великої спеки в минувшім тижні стратило жить багато людей. В Нью Йорку умерло дня 6-го серпня на сонішний удар 20 осіб, а кількадесят боре ся із смертию в шпиталях. В Пітсбургі згинуло 6 осіб а около 100 терпить на поражєнє. В Філадельфії було три случаї смерти і около 20 поражєнь. В Вашингтоні лежить в шпиталях кількадесят осіб. Термометер вказував 91—103 степенів тепла в тіні. (З америк. «Свободи»).

— **Дрібні вісті.** Станиславівське карне заведенє розписує конкурсе на дві посади в'язничих сторожів з речинцем поданя до 25 вересня. — Повітовий виділ в Підгайцях оголосив конкурсе на посаду диетарія з платнею 80 кор. місячно; поданя до 15. вересня. — В Угнові пожар знищив два господарства разом зі збіжєм. Шкода вносить цівв'ята тисячки, а убезпечена на 1.800 кор. Огонь підложено. — В Рогативщині згоріло в Мартиніві старім три господарства вартости понад 10.000 кор., в Підкамєні пять селянських господарств зі шкодою 4.000 кор. — В Белзці згоріли всі господарські будинки разом з сегорічним збіжєм в дворі п. Левановского. Пожар заняв ся від іскри з комина нової парової молотільні. Місцева пожарна сторожа, як і з Нароля не допустила огня до мешкальнях будинків. — В хаті Івана Фербея в Княжім (снятвнський) повіт вибух огонь, при яким ма-

ти Івана, Софія Фербей, хотіла виратувати з горючої хати кілька штук шматя, — та полумінь обняла її, і вона згоріла. — До Львова приїхали три Япанці, урядники в міністерстві рільничих справ, і розвідували ся в дирекції домен і лісів о способах ведєня лісного господарства в Галичині і о адміністрації скарбових лісів. — Вписи до класи приготівляючої і до першої класи гімназійальної польської «приватної школи гімназійальної мужескої» (Паньска 9.) відбудуть ся 31. серпня і в днях слідуючих від год. 9—12, а наука розпочне ся так само як в публичних школах середних. — Бурса ремісничо-промислова в Станиславові повідомляє всіх інтересованих, що вписи до школи промислової відбувають ся в днях 14-ого вересня, а вимагає ся: скінченного року 14-ого (метрики), свідочтва шкільного що найменше з 4-ої класи і заяви батька або опікуна, що не відбере сина в часі року шкільного. — Товариство торговельно-промислове «Руский Народний Дім» в Щирци, стоваришенє з обмеженою порукою. Під тою фірмою закладають Русини щирецкого і сусідних повітів товариство уділове з осідком в Щирци. — Заходом тов. «Руска Бесіда» в Вашківцях н. Ч. відбуде ся там в суботу, дня 1. вересня 1906 р. в сали б. касина напротав гр. кат. церкви концерт бандуриста Гната Хоткевича з его оригінальною, богатою програмою.

— **Репертуар руского театру в Бережанах** Сали тов. «Надія». Початок 7:30 вечером. Абонамент на 6 вистав 10 кор. (Білети продає торговля п. Юзичинського).

В суботу дня 1. вересня 1906. «Жиди», сензаційна штука в 4 діях Е. Чірікова. Штука ся написана на тлі різні Жидів в Росії.

В неділю дня 2. вересня 1906. «Свати Мусія», народна оперета в 3 діях Порошина.

Торговельні і промислові вісті.

Тижневий звіт Торговельної і промислової палати про ціни збіжа і продуктів у Львові від 20. до 26. серпня 1906:

	за 50 клг.
Пшениця	7:60—7:75 К
Жито	5:50—5:65 К
Ячмінь броварняний	5:75—6:00 К
Ячмінь на пашу	5:50—5:75 К
Овес	7:00—7:25 К
Горох до вареня	8:35—8:85 К
Горох на пашу	6:00—6:25 К
Бобик	5:25—5:55 К
Ленча	5:55—5:85 К
Конюшина червона	45:00—55:00 К
Конюшина біла	35:00—45:00 К
Конюшина шведска	50:00—65:00 К
Тимотка	21:00—25:00 К
Ріпак зимовий	13:65—13:80 К
Насіне льняне	10:55—11:00 К
Насіне конопл.	0:00—0:00 К
Хміль	150:00—160:00 К

Телеграми

з дня 30. серпня 1906.

Відень. На шляху полудневої залізниці Відень-Поттендорф вискочив поїзд коло Ахан; 4 подорожні ранені.

Ішль. Цісар відїхав нині рано до Тішина. На двірці появили ся задля працаня монарха, намісник Австрії гор. гр. Зальбург і інші достойники.

Петербург. Всі тайні революційні комітети заявляють, що наспіла пора замахів на висших цивільних і військових достойників в Росії. Поліція арештує підозрілих і переводить ревізії.

Гамбург. Арештовано 5 російських революціоністів в домі, де находив ся склад і робітня скуповуваних, препарованих і експедіованих ріжними дорогами до Росії вибухових средств. Головний управитель і головний касиєр сего революційного комітету в Гамбурзі

успіли втечи. Арештовані не хотять відповідати на питання. Росія зажадала їх видачі.

Брукселя. Бельгійська політична поліція арештувала двох російських революціоністів, що втікли з Гамбурга. Поліція думає, що се два начальники російської революційної організації за границею.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

(Дальше).

II. Лист Д. Танякевича до Волод. Барвіньського.

II.

Мій дорогий

Друже!

З змісту залученого тут артикулу, котрий для уміщення в Правді призначаю, переконався, як близько розложена тут річ до тої справи стоїть, котру Ти мені до заопіювання прислав, и на яку я Тобі відповів. Се властиво систематичне и органичне перепроваджене тої справи. Що Рада руська, як я від Стефановича перевідав ся, 15-го Падоліста збираєть ся, то вже тим самим вказано, що той артикул мусить в сім номері прийти до відомости публічної, бо инакше не могла би Рада руська до него заступовати ся. Що его не можна буде зигнорувати, порозумієш сам, коли тільки прочитаєш.

Но не міркую, щоб с тим було все зроблене для надання розумнішого напрямку на родному рухови у Русинів, що властиве та проктована згода знаміряє. Нам ходити мусить конечне о то, щоби той сліпий и глухий загал интелігенції, котрий не ведець ся ніякими думками, просто віджуває деякі ідеї фіктив, з народними думками поріднити, а тим якийсь щасливіший оборот в нашій нинішній історії спровадити. (Прецінь санкціоновати програму старої партії, оставляти їй широке поле до агітації, не в нашій пляні). Сего довершити з'їзд не може. Бо то потребує особного приготування!

Не заперечить мені ніхто, що я основно зглубив ті переконання, якими наш загал, особливо наше повівство водить ся. Допускаю що врешті можу доказати, що богато тут вже відмінити удало ся. Но кілько ще, як далеко відстоять ті думки від тих поглядів народних, від поглядів на історію народну, на економічне и народне господарство, на просвіту? — щож тут може в такім стаї порозуміне угрунтувати? Таке порозуміне — се фарса, се утупія! Такого порозуміня з нас ніхто не потребує, — бо нам ходить о вирозуміне скоріше загально интелігенції, що засади, погляди, переконання, якими народна партія, ведець ся, лишень вони до слави, гаразду нашого краю и народу провадять.

Ціле моє жите, мій гаразд поклав я в офіру, щоби переконанням народної партії цілковите узнанє межі галицькою публікою вибороти.

Кілько літ тому буде, як я уложив собі залізний плян, котрий консеквентно перепроваджую (почавши від подорожи до Риму, де-м заповів в дописці: *jacta alea*), и в ріжних вигонах, на розмаїтій лад, котрого змісел мені самому відомий, піддаю по одробинці в попівській формі нашому загалу основні ідеї народного сторонництва до перетравлення. Маю спорий звиток доказів в руках, на то, що я старим людям потрапив присвоїти ідеї, о котрих їм ані не спило ся. Ви могли зауважати, що я в публікаціях попівських старанно унікав воспоминки за народовство. Ціле народне моє переконанє мало являти ся в самім предметі, в виложених там ідеях, а репрезентувати тим часом одною мовою. — Аж в Відозві до всіх руських патріотів назначив я вибитніще народне становиско Обачного.

Тепер постуваю жвавіше и безперестанно на вперед до повзятої цілі. В Свої більш умірковано, в Обачнім революційно, — в Правді сим артикулом хочу виступити цілком декларовано.

Перебута мною праця вже нинька уможливає мені се по трохи.

То що я при унормованю наших матеріяльних стосунків доконую, дає мені значну клієнтелю в повівстві, котрим не тяжко буде

від мене народні переконання перейняти и мені чинники народоєства узнати.

Як то все свій skutok зробити мусить и нашому сторонництву твердий ґрунт зеднати, — то прецінь розумію, що найважніший атак на ту бездейну, апатичну не народну постать нашого загалу треба приустиити що но!

То призначенє привала III-а часть моєї студії. „Зкажім собі правду в очі“. Се вже не брошура, а діло на 15 аркушів дрібного друку. На 8 аркушів друку (окрім того одна брошура невеличка: Хто и чому дефравдував кассу консисторску“) — більш від пів року вилежуєть ся — и просить ся на білий світ. Тепер воно в руках Сушкевича — и нема способу як би его видати. Друге стілько жде викінченя у мене вдома!

Все, що підходить під нашу народну програму, в народно економічнім, родиннім, язиковім, взгляді, має там своє обясненє и узадаченє. Одним словом ціла програма народна виложена, и все під наданє цілої досяглости народній просвіті там уміщено.

Тяжко мені згадати, що я у народовців не знайшов досі такої підпори и на стільки, щобим міг в спокою видавати мої публікації, особливе таку, котра такої безконечної ваги для нашої справи. Я нинька не шукаю ніяких заробків — ходить о то просто, щоби видати. Сліпанє днями и ночима, віддаване результату свого довгого думаня, зказати кавалок життя, у пожиток своїм братям, — се надгорода фізичні и моральні!

Но що колиє було пожаданім лише може, сего дня єсть конечнім!

Се справедливе підготованє під з'їзд, під порозуміне, и під програму газети Вами задуманої.

Тому ж удаю ся до Тебе, мій Друже, може в яку щасливішу пору визкажу я страдалець, моє жаданє:

Прошу Тебе, нехай Просвіта отвориць мені кредит на видавництво тих так наглых публікацій. Хоч би місяць перед з'їздом були вони вже в руках людей.

Не вимагаю нічого — одним словом нічого. Не кажу більше друкувати як в 400 екземплярах, що найпевніше розійти ся може. Страти не понесе Просвіта ніякої — тай видатку ніякого, — бо се обійти ся може без грошей. Сам наклад нехай покриває кошта друку и оправи. Нехай потрутить собі и рабат, и що не хоче — на світі, — тільки щоб видало ся — а видало ся зараз.

На 8 аркушів (окрім брошури) у Сушкевича ренти найскоріше доставлю, — щоб до 3 тижнів найдаліше 4 могла вийти.

Я просив презвітерів, щоб вони зібрали зъ 20 людей, и просто на акціях а 10 гульд. зложили сталій фонд. Не хутко у нас чого сподівати ся, як воно говоривь ся.

Туристів казав віддати просто на власністє Вайдовичови, нехай користуєть ся, та бодай нехай не докучає. Бо се вже западто такого заробку.

Хоч би належало може вже и кавалчок хліба з'їсти за тяжку працю. Та нехай вже.

Забудьте за чоловіка, та не забувайте на дорогу справу народну.

Виглядаю нетерпеливо відповіди.

Здоровлю

братнім серцем

Данило Танякевич.

Закомар, 21/10 1879.

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 16. до 31. серпня 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і сьвята 2 представленя о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятницї High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-европейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*	6-10, 1-40, 5-45, 9-05*
„ Кракова	2-31*	5-50*, 8-45, 1-30, 5-25, 8-40, 9-30*
„ Підволочиск	7-20, 11-45,	2-20, 5-50, 10-30*
„ Лавочного	7-29, 11-50,	10-50*
„ Рави рускої	7-50, 4-50	
„ Станиславова	8-05	
„ Самбора	8-15, 1-50,	9-20*
„ Любіня вел.	11-50*	(13/5—16/9 в неділі сьвята)
„ Яворова	8-18, 4-37	
„ Янова	1-15 (1/5—30/9),	8-45* (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. сьвята), 9-25* (13/5—9/9)
„ Коломиї	10-05	
„ Ряшева	10-35	
„ Тухлі	3-45 (від 15/6 до 30/9)	
„ Брухович	7-07, 3-25, 5-30, 8-20*	(всі від 6/5—23/9 щоденно і 1-45 (6/5 до 23/9 в неділі і р.-кат. сьвята)

На Підзамче.

„ Підволочиск 7-05, 11-30, 2-08, 5-35, 10-16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12-45*	1-—*, 8-35, 2-45, 6-35*
	8-25	10-05*
„ Іцкан	2-51*	6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-20, 10-55,	2-21, 6-15*, 9-50*
„ Яворова	6-55, 6-—*	
„ Янова	9-15 (1/5—30/9),	1-35 (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. сьвята), 3-14 (18/5—9/9).
„ Лавочного	7-30, 2-30,	6-25*
„ Самбора	8-55, 4-15,	10-51
„ Станиславова	9-10*	
„ Белзця	10-45	
„ Ряшева	4-05	
„ Коломиї	3-20	
„ Рави рускої	7-25*, 11-35*	
„ Перемишля	10-05*	(від 1/5 до 30/6) Хирова Ясла
„ Стрия	11-10*	
„ Брухович	6-05, 2-28, 3-40,	6-26* (всі від 6/5 до 23/9 щоденно), 12-40 (6/5—23/9 в неділі і р.-кат. сьвята).

З Підзамча:

„ Підволочиск 6-32, 11-07, 2-32, 6-27*, 10-02*.

Примітка. Поїзди поспішні друквані в черенками товстими; поїзди нічні в зазначеній зьвіздкою. Пору нічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілі день в міским бюрі п. к. державних заліз. в. пасажа Гавсмана ч. 9.

**Всілякі
КУПОНИ**

и
вилісованні цінні папери

виплачує без потрученя провізні
або коштів

Контора виміни

п. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гіпотечного.

„Торбан“

музична бібліотечна
видав

Українська Накладня

Львів, Вроновська 8.

Катальог даром і оплатир.